

HLAVÁČEK HLAVÁČEK

Školní zpravodaj

ZŠ a MŠ T. G. M. Hlavečnick

3/2008-2009

Pokračujeme!

Rozhovor s paní učitelkou Jaroslavou Líbalovou!

Právě jste mě otevřeli, opět jsme tu!

Zdravím, milí čtenáři!

A je tu zase náš, doufáme, že Vámi oblíbený časopis! Měli byste se pohodlně usadit, protože Vás čekají skvělé příspěvky jako jsou hádanky, vtipy, křížovky, práce žáků a mnoho dalšího čtení! Chtěli bychom se s Vámi podělit i o naše zážitky z různých školních akcí. Na tomto čísle se podíleli Tereza Vosáhllová, Katka Hálová, Aneta Šimáková, Zdena Vlčková, Kristýna Hálová a Šimon Kňol.

Rozhovor

Rozhovor s paní učitelkou Jaroslavou Líbalovou uskutečnila Aneta Šimáková a Tereza Vosáhllová.

Proč jste se rozhodla pro naši školu?

„Jednoduše jsem se dozvěděla, že v této škole je volné místo.“

Jak dlouho tu učíte?

„5 let.“

Pokoušíte se být s žáky kamarádká?

„Určitě, ale tak do určité míry. Mezi kamarádstvím žáka a učitele musí být hranice.“

Jak řešíte problémy s žáky?

„Záleží na tom, o jaké problémy se jedná. Při problémech ve škole se pokouším s žáky o tom mluvit.“

Myslíte si, že Vás žáci berou vážně?

„Takový zdravý respekt mají určitě. Nemyslím si, že bych měla s žáky výchovné problémy.“

Baví Vás předměty, které učíte?

„Ano, baví.“

Rozčílíte se snadno?

„Ano, jsem typ, který se musí hodně ovládat, ale někdy se mi to nedaří.“

Myslíte, že jste někdy až moc mírná?

„Ano, bohužel si to myslím.“

Bude pro Vás těžké loučení?

„Určitě ano, 5 roků práce se skvělými dětmi bude znamenat těžší loučení.“

Ukázky z prací žáků

Podzim

Podzim je krásné období, ale působí pochmurně. Když chodím na procházky, všímám si přírody, jak se pilně připravuje na zimu. Zvířata ještě sbírají a střežují poslední plody, než napadne přírodě bílý kabátek sněhu. Stromy zbarvují své listy do neuvěřitelně nádherných barev, aby přes zimu mohly odpočívat a na jaře se opět zazelenat. Jemně pofukuje bodavý podzimní větřík a vše upadá do spánku.

Jitka Mikulová, 8. ročník

Podzim

Podzim je období plné různých vůní a barev. Snad všechny listnaté stromy hrají všemi odstíny. Pole už jsou zoraná a připravená na zimu. Sem tam se můžeme setkat s ledovou sprchou podzimního deště.

Zatímco na jaře všechno startuje, na podzim se všechno ukládá ke spánku. Někteří ptáci díky svému instinktu odlétají do teplých krajín a mezitím se jiná lesní zvířata ukládají ke spánku. Občas se mi zdá, že se zvířata předhánějí, kdo si na zimu nasbírá více jídla, a pak si řeknu, že se zvířata hodně podobají lidem. Do podzimního lesa chodím moc ráda, skvěle se tu přemýšlí. Připadám si, jako bych byla odříznutá od světa. Když jdu po pěšince, také občas vidím poslední houbu. Je to nádhera.

Pokud nechodíte na podzim do přírody, měli byste začít. Bude vám připadat, jako by se vám odevzdala, jako by vám naslouchala a svým šuměním odpovídala. Je to nádhera.

Tereza Vosáhlová, 8. ročník

Kde je mi nejlépe

Právě jsem přišel ze školy. Unaven celodenním přemýšlením a prací se snažím najít nějaké poklidné místo odpočinku pro svou „nafouknutou“ hlavu plnou nových odpovědí, ale i otázek. Jenže zkuste si doma najít klidné místo, myslím že vám to přijde těžké. Je čas odtamtud někam vypadnout.

Ale sotva vylezu z domu, jakoby mě někdo tam nahoře vyslyšel. Začalo pršet. No to jsem čekal, zavazuju si kecky a letím si zaběhat do lesa. Je to uklidňující, protože je ticho a nikdo vás neruší. Po docela dlouhé době jsem celý promáčený a vracím se domů s prázdnou hlavou a překvapivě i docela odpočatý. Někdy je totiž lepší vypadnout od počítače a jít si provětrat hlavu ven. Radím vám, zkuste to někdy taky.

Martin Semenec, 9. ročník

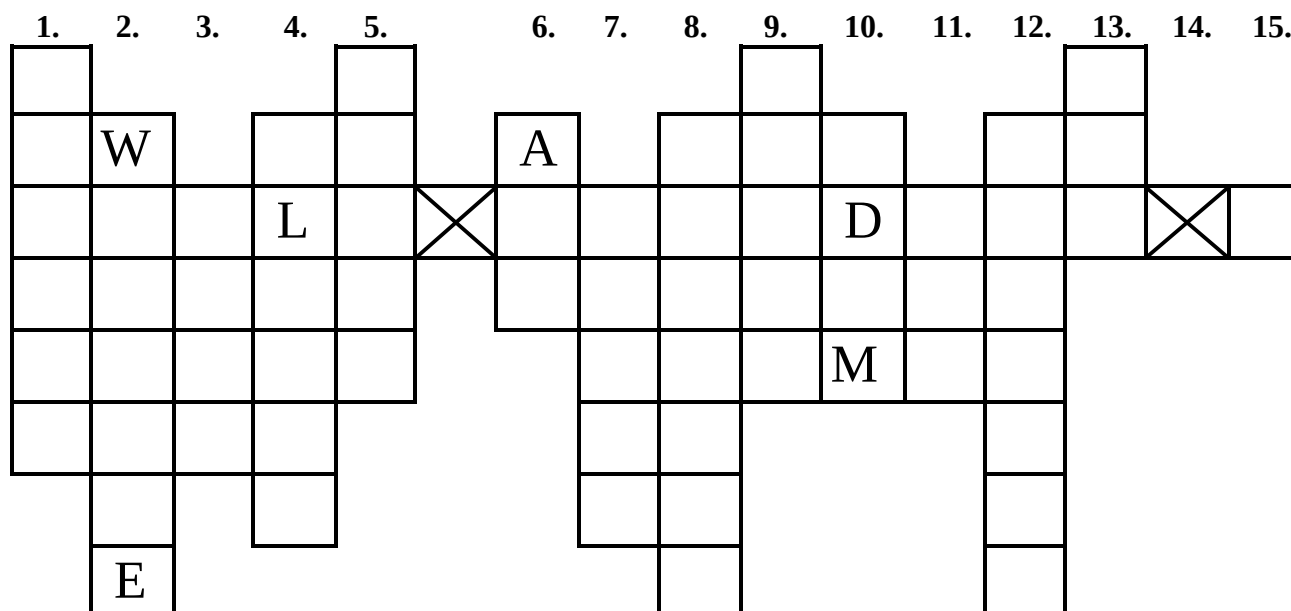
Školní ples 2009

Jak jistě víte, 7. března tohoto roku naše škola pořádala „Školní ples“. Děvčata z osmé a deváté třídy se na každoroční předtančení připravovala pilně už od října. Ale 14 dnů před plesem měli hodně práce nejen „tanečnice“, ale i učitelé. Zařizovali sponzorské dary, zařizovali prostory, hudbu, občerstvení, ale i mnoho jiných věcí. A konečně to bylo tu, sobota 7. března, myslím, že pro všechny den plný nervů a příprav. V 19:00 hodin jsme si jely tanec ještě naposledy vyzkoušet. Mezitím paní učitelky ladily poslední detaily, aby bylo vše připravené. Když se všichni sešli, mohly jsme začít. Teprve předtím jsme si uvědomily, že celé ty měsíce dřiny záleží jen na těch 3 minutách, co budeme tancovat. Uteklo to tak rychle, že jsme tomu nemohly uvěřit. Do 22:00 hodin jsme tam ještě mohly být a pak jsme musely jet domů a jen jsme si říkaly: „A co se bud dít dál? To už se asi nedozvíme.“ Proto bychom také chtěly poděkovat všem, kdo přispěli sponzorskými dary, které byly použity do tomboly, a těm, kdo si zakoupili vstupenky. Z plesu naše škola získala přes 11 000 Kč, které budou použity na výlety a jiné potřeby pro děti. Nakonec se vše pěkně vydařilo.

Tereza Vosáhlová a Kristýna Hálová

Anglická tajenka

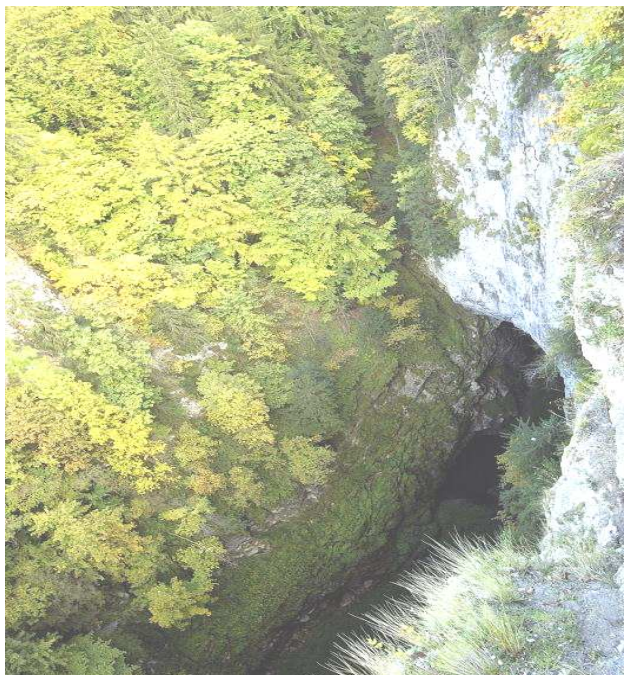
1. ŠKOLA
2. VÍTEJTE
3. DÍVEJ
4. ČÍSLICE 11
5. ŠPATNÝ
6. PŘEDVÁDĚT
7. ŠTASTNÝ, VESELÝ
8. OBRÁZEK
9. AHOJ

10. ADAM
11. ČERVENÁ
12. A PLANE
13. PERO
14. X
15. !

tajenku vytvořila Karolína Vosáhllová

Macocha

Ve čtvrtek 7. května jsme podnikli výlet do Moravského krasu. V 8:15 jsme vyrazili od školy autobusem a na místo jsme přijeli v 10:45 hodin. Byli jsme

trochu v časovém skluzu, a proto jsme museli jet k Punkevní jeskyni vláčkem, což si myslíme, že většině nevadilo.

Část této krasové jeskyně jsme prošli pěšky a část projeli lod'kou, byla to zábava. Propast Macochu jsme si prohlédli zespoda. Pak následoval rozchod a po rozchodu odjezd vláčkem k lanové dráze.

Tou jsme vyjeli nahoru a podívali se na Macochu svrchu. Některým se udělalo pěkně špatně, ale jeli jsme. Vláčkem jsme odjeli k jeskyni Výpustek, ve které jsme se prošli a poslechli si pana průvodce.

Myslím, že výlet se nám povedl a všichni jsme byli spokojeni.

Tereza Vosáhlová, 8. ročník

Rej čarodějnic

Dne 30. 4. se na naší školní zahradě konal Rej čarodějnic. Všichni se na to moc pilně ustrojili a namalovali. Měli jsme vše, co ke správné „Diskotéce čarodějnic“ patří. Tancovali jsme, hráli jsme hry a soutěžili jsme o nejlepší masku. Hráli jsme třeba házení šišek na strom, malování poslepu a sedání na balónky. Za vše jsme dostali sladkou odměnu. Miss čarodějnice vyhrála Karolína Vosáhlová, na 2. místě byla Adéla Tichá a Lucka Borková a na 3. místě byla Lucinka Březinová, ale myslíme, že pro paní učitelky bylo těžké vybrat 3 masky, líbily se jim všechny, tak by to ostatním nemělo být líto. Když se blížil konec, tak jsme s paní učitelkou Málkovou a Doležalovou, které tu s námi byly, vše po sobě uklidili a šli domů, kde na nás čekaly další slavnosti.

Karolína Vosáhlová, 4. ročník

Lucka Borková, 5. ročník

Lucinka Březinová, 3. ročník

Itálie

Kolem 21:30 hodiny v pátek 29. května jsme měli sraz před školou, abychom mohli vyrazit na dlouhou cestu do Itálie. Když už jsme byli připraveni na odjezd, většina z nás smutně mávala rodičům. Jen co jsme odjeli od školy, tak nám na zkrácení dlouhé chvíle pustili řidiči film „Jak vytrhnou velrybě stoličku“. Cesta byla velice dlouhá. Už se nám rýsovaly hranice Itálie, ale přesto jsme ještě nebyli na místě. Naše cesta vedla do města Caorle. Na místo jsme dorazili kolem 10. hodiny. A to jsme ještě museli čekat na ubytování.

Jakmile jsme se dostali do hotelu, vybalili jsme si věci a odpočinuli po té dlouhé cestě. A pak jsme se šli projít k moři a na kamenné molo. Procházeli jsme se městem a kolem sousedních hotelů, které byly dost luxusní. Jelikož bylo v neděli ošklivé počasí, zůstali jsme na pokoji a hráli jsme s kluky karty. Jinak ostatní dny bylo velice hezky. Každý večer jsme chodili do města na nákupy a na zmrzlinu a abychom se dorazili po večeři v pizzerii kousek od našeho hotelu. Nejlepší na tomto výletu bylo to, že jsme se všichni vzájemně spřátelili a rozuměli si. Ve středu nás paní učitelky překvapily tím, že jsme šli na střechu hotelu Kolomba, kde byl velký bazén a tam jsme si parádně užívali. Jakmile utekla středa, dny plynuly tak rychle, že jsme se „za chvíli“ chystali na odjezd a už navečer den předem jsme začali balit.

Kolem půl jedenácté v sobotu 6. 6. jsme už museli vracet klíče od pokojů. Zbytek dne jsme strávili na sobotních trzích. Cesta na trhy byla velice dlouhá. Ale cesta zpátky utíkala rychle. Po obědě jsme si šli naposledy zahrát fotbal na hřiště, které bylo kousek od našeho hotelu. Naposledy jsme se šli kouknout na moře, jenomže jsme se ani nekoupali, jelikož byly tak velké vlny a foukal velký vítr. Konečně si pro nás přijel autobus a my jeli domů. Cesta zpátky byla velice rychlá. Než jsme se nadáli, byli jsme v Rakousku a za chvíli na českých hranicích. Ke škole jsme přijeli v pět hodin ráno. Rozloučili jsme se s paními učitelkami a už jsme se těšili domů.

Zdena Vlčková, 8. ročník
Aneta Šimáková, 7. ročník

**Hezké prázdniny a příjemné léto vám
všem, našim čtenářům,
přejí členové novinářského kroužku!**

Loučí se devátáci

Adriana Černá – odchází na SOU zahradnické
Čáslav

Kristýna Hálová – odchází na SOŠ cestovního
ruchu Pardubice

Petr Brázdil – odchází na SOU spojů Kolín

Šimon Knol - odchází na OU Hořice

Martin Semenec – odchází na SOŠ automobilní
Holice

Sandra Přikrylová – odchází na SOU Pardubice

Drahomíra Janů – odchází na SOU zahradnické
Čáslav